

Arrest

nr. 77 760 van 22 maart 2012
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 januari 2012 en op 9 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 7 februari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op de verzoeken tot horen van 18 februari 2012 en 22 februari 2012.

Gelet op de beschikkingen van 1 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. DHONDT, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Verzoekster heeft tegen de bestreden beslissing twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen deze beroepen in de zaken nr. X en nr. X wegens verknochtheid samen te voegen.

2. Over de gegrondheid

Uit de bestreden beslissing en de beide verzoekschriften blijkt dat verzoekster haar asielrelaas baseert op de motieven die door haar echtgenoot T.T. werden naar voor gebracht in diens asielaanvraag.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 77 759 van 22 maart 2012 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van T.T. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier (CEDOCA, ‘SRB Albanië-Bloedwraak’ van 04/08/11: hoofdstuk 3 (Verzoening en de verzoeningsorganisaties) en hoofdstuk 5 (Overheidsmaatregelen in de strijd tegen bloedwraak) blijkt dat de overheidsinstellingen in Albanië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen objectieve informatie aan die vermag afbreuk te doen aan deze vaststelling. Hij voegt een stuk bij over de bewijslast in asielzaken, doch dit stuk is niet relevant voor de vraag of Albanië de door artikel 48/5, §2 van voornoemde wet beoogde maatregelen heeft getroffen.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het volharden in zijn asielaanvraag en tot het verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Bijaldien toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.”

Bijaldien toont verzoekster evenmin aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER